

дя, че сте заблудени, но ви показвамъ пътя, понеже търсите свободата. Причината на вашето робство не е жената, нито пъкъ мъжътъ — причината знаемъ — робството дойде, като ядоха и двамата отъ оная покварена ябълка.

Ако искаме да разберемъ Христа, нашиятъ духъ трѣбва да бѣде свободенъ. Въ еврейския езикъ има двѣ думи: едната „руха“, която показва висшето проявление на Бога, а другата „нефешъ“, която показва нисшето състояние на душата. Вземете едно дѣте, което още не е развито; то почва да плаче и да си криви лицето и съ своя плачъ налага волята си на майка си; най-послѣ майката му даде цицка, и то ѝ казва: „Ето така трѣбва да ме слушашъ“, и майката постоянно изпълнява волята на дѣтето. Това дѣте защо ти е пратено: ти ли да се подчинявашъ или то? Ако си духъ свободенъ, трѣбва да научишъ отношенията на нѣщата.

Какъ можемъ да добиемъ тази вътрѣшна свобода? Често и въ молитвитѣ и въ събранията има добра и лоша страна. Когато двама се събиратъ, трѣбва да сж на единъ и същъ уровеньъ, за да става обмѣна на магнетически сили: иначе се раждатъ спорове, понеже въ всички хора духътъ на свободата прѣобладава, и тѣ нѣматъ еднакво въззрѣние; затова и въ християнството е даденъ процесътъ на очистиането, прѣди да се отиде при Господа. Първото нѣщо е — да се утаите въ себе си. Какъ става това утаяване? Прѣди да се молишъ купно съ хората моли се самъ, защото, когато влѣзешъ между хората, трѣбва да бѣдешъ донѣкъ готовъ. Най-напрѣдъ трѣбва да се молишъ самъ, послѣ съ двама, трима и т. н. И всички трѣбва да съзърца-